

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE
& McGEOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA

РІК III

Ч. 31.

СУБОТА, 16 ЦВІТНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, APRIL 16th, 1921.

№ 31.

VOL. III.

Новинки.

3 АНГЛІЙСЬКОГО СТРАЙКУ.

Півтора мільона робітників на поміч потрійному союзу.

ЛОНДОН, 14. Цвітня. — Федерация Загальних Робітників, яка числить 1,500,000 членів в більше як сто індустриях поза потрійним союзом, ринила сьогодні вийти також на страйк, щоби допомогти потрійному союзу в інтересах страйкуючих майнерів.

Конференція, яка відбула ся нині рано між прем'єром Лойд Джорджем і делегациєю потрійного союзу в справі проголошеного загального страйку на п'ятницю, після двогодинних переговорів не принесла жадних результатів в напрямі залагодження грізної ситуації.

І. Г. Томас, секретар національної юнії залізничників заявив після конференції, що він не бачить вигадів навязати переговори в справі залагодження страйкової ситуації.

Правительство приготувалось стрінути загальний страйк.

В Лондоні панує нині таке саме напружене і розстроєне, яке було в початках війни 1914 року. Прихильники Лойда Джорджа надіють ся, що як завжди попередно так і тепер Лойд Джордж знайде дорогу виходу з сего положення.

До сеї пори правительство не підприняло в сій справі жадних кроків. В військових концентраційних осередках замінює великий рух. Організує ся всюди добровольці, які займають стратегічні позиції, щоби зайняти місця страйкерів так скоро як тільки почнуть ся загальний страйк.

Вісті з майнерських околиць вказують, що там скоро прийде до борби між страйкерами і добровольцями (скебамі — ред.), в обороні котрих стануть правительственні сили.

Генеральний страйк має почати ся в п'ятницю.

ЛОНДОН, 13. Цвітня. — Страйкуючі майнери ринили, що не згодять ся тепер на відновлене переговорів покінчити страйк, коли би їх навіть запрошало правительство або робітничі представники.

ЛОНДОН, 13. Цвітня. — Потрійний союз робітників Великої Британії повідомив всіх своїх членів, щоби в п'ятницю о 10 год. вечером покинули працю. Обчислюють, що коли вийдуть на страйк робітники потрійного союзу, в Великій Британії буде близько 4,000,000 осіб на страйку.

Після заяви І. Г. Томаса, секретара національної юнії залізничників, багато інших юнії залізничників, щоби в п'ятницю на страйк, щоби тим помочи страйкуючим від 1. Цвітня майнерам. Екзекутивний комітет юнії електричних робітників ринив ся також поперти боротьбу майнерів. Страйк електричних робітників спаралажує рух електричних трамваїв (стріт-кар) і компанії публичного освітлення.

Прем'єр Лойд Джордж заявив в парламенті, що витворена ситуація страйком майнерів є велика і дуже грізна, однак правительство поробило всі можливі кроки стрінути се положення.

В майнерських осередках вийшло кілька спорадичних за-

ворушень. В околиці Міт, в Валлі, демонструючи робітники прогнали від майни скебів, що йшли до праці та повибивали в їх домах вікна. Коло Маркніч задержано тигаровий потяг і забрано з него все, що потрібне до життя. Тепер сі місяці є під охороною матросів і піхоти.

Голландські транспортні робітники на поміч англійським страйкерам.

АМСТЕРДАМ, 13. Цвітня. — Юнія транспортних і морських робітників постановила повідомити всіх своїх членів в цілій країні, щоби вони відказали ся ладувати і перевозити всі річчї, котрі призначені для виходу до англійських портів. Сей крок відпринято в цілі помочи британським страйкерам.

Правительство по стороні властителей копаєнь.

ЛОНДОН, 13. Цвітня. — Екзекутивний комітет потрійного союзу робітників видав сьогодні маніфест, в котрім говорять ся, що транспортні і залізничні робітники цілковито стоять по стороні домагаєнь страйкуючих вже майнерів, бо пропонуване обнижене заробітної платні майнерів було би ганьбою для трейд-юніонів цілого світа.

В маніфесті далше говорять ся: "В сій боротьбі ми муємо побідити. Бритійський трейд-юніонізм затріюмфує проти об'єднаних зусиль зорганізованого британського капіталу в його спробі знищити здобутки трейд-юніонізму, котрі він здобув в протягу довгих літ посвятою і тяжкою працею".

Далше говорять ся в маніфесті, що коли до сеї пори майнерський страйк не залагоджений, то вина спадає на правительство, котре стало по стороні властителей копаєнь.

Юнії залізничників і транспортних робітників в послідній хвилі відказались вийти на страйк.

ЛОНДОН, 15. Цвітня. — І. Г. Томас, генеральний секретар національної юнії залізничників заявив тут по полудні, що страйк юнії залізничників і транспортних робітників, який мав початись нині вечером о 10 години, зівстав відкликаний. В рідках сильного потрійного союзу робітників (майнерів, залізничників і транспортних робітників) зайшов нині несподіваний і сензаційний розкол.

(Коли судити з тих нещасних телеграм, які подає преса, то розкол наступив іза того, що страйкуючі майнери не згодились піти на компроміс пропонуваний Лойд Джорджем розпочати наново переговори з властителями копаєнь.)

Греція підпише торговельний договір з Росією.

АТЕНИ. — На днях буде підписана торговельна угода між Савітською Росією і Грецією. Греція буде вже семим краєм, котрий підпише торговельний договір з савітським правительством. Сей договір уважають за рівнозначний політичному признанню.

Ериван забраний савітською армією.

ЛОНДОН, 14. Цвітня. — Делегата Тегерану до лондонського "Таймс-а" з дня 11. Цвітня говорить, що після вістий з достовірного вірменського жерела, червона армія аложена з Росія, Грузинів і Турків знов заняла дня 2. Цвітня місто Ериван. Остатки вірменської армії (буржуазної — ред.) зібравсь в Зангезур, куди червона армія не встигла ще дійти. Зангезур є ще тим куском вірменської території, де вірменська армія могла скрити ся перед наступом большевиків. За послідних чотири місяці місто Ериван переходило п'ять разів з рук до рук.

Аліанти зменшили своє домагає відшкодованя від Німеччини.

ПАРИЖ, 14. Цвітня. — Як подає часопис "Echo de Paris" аліантська комісія зменшила домагає відшкодованя від Німеччини для аліантів до 130 біліон марок в золоті. Часопис додає, що точна цифра буде залежати від вирішення певних питань, котрі є ще під розвагою комісії.

Коли і тепер Німеччина не згодить ся влатити, заявляє та згада, то аліанти припоручать Франції зайняти цілий Рурський район, де є великі поклади вугля і найважливії індустриальні заведеня в західній Німеччині.

Кара для Німеччини.

ПАРИЖ, 14. Цвітня. — Палата послів прийняла закон на основі котрого накладаєт ся на весь німецький імпорту 50 процент податку. Се є кара за те, що Німеччина не сповнила свого приреченя відносно воєнного відшкодованя.

Савітське правительство здержало іміграцію зі Злучених Держав.

ЛІВЕРПУЛ, 14. Цвітня. — Російські савітські власті зачинили свою границю для іміграції зі Злучених Держав. Таку вістку одержала тутешня комерціальна компанія від свого агента в Лівані. На території савітських республік будуть впушені тільки ті імігранти зі Злучених Держав, котрі тепер є вже в дорозі.

Границі Савітської Росії на якийсь час замкнені.

НЬО ЙОРК, 11. Цвітня. Телеграма, одержана від савітського консуля в Лівані (Латвія), доносить, що російська границя буде замкнена від 20-го цвітня с. р. Сей приказ був виданий савітським правительством 9. Цвітня с. р., щоби здержати на якийсь час іміграцію до Савітської Росії зі Злучених Держав.

Ніхто не буде впушений до Сов. Росії зі Злучених Держав до того часу, доки не прийде до Злучених Держав представники савітського правительства, уповноважений візувати імпорти імігрантам до Росії. Др. Д. Г. Дубровський, Чарлс Ретт.

Італійські націоналісти устроюють погроми на комуністів.

РИМ, 15. Цвітня. — З центральної північної Італії надходять вісті про грізну боротьбу крайних націоналістів з комуністами. Підчас боротьби згинуло кілька осіб. Націоналісти з Леггорні і П-

сі розбили в Цечіні комуністичний клуб і спалили все у-мебльоване. В Леггорні напали на клуб комуністів а будучи відперті державною гвардією, спалили Робітничий Дім. На знак протесту соціалісти, проголосили генеральний страйк, до котрого прилучились також друкарські робітники і в місті не виходить ні одна часопис.

В Псі зівстав убитий визначний комуніст і редактор Камео.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Раковський про положеня на Україні.

ЛОНДОН, 18. марта (постчю). — Орган робітничої партії "Дейлі Гералд" подає інтерв'ю свого кореспондента з президентом Ради Народних Комісарів України Раковським, який заявив, що в протягу послідних сім місяців положеня на Україні значно поліпшило ся та що на Україні панує спокій. Раковський заявляє, що Махно і інші провідники бандитських відділів починають розпускати своїх жовніврів.

(Найбільш трагічними доносили, що банди Махна зістали зовсім розбиті, а ранений Махно втік незвісно куди.)

Аграрна реформа на Україні.

РЕВАЛЬ, 16. марта (постчю). — Всеукраїнський З'їзд Рад в Харкові прийняв рішення, на підставі якого в селах, в котрих земля є вже відобрана з рук поміщиків і кулаків і в котрих вже є переведений поділ землі, стан земельної посідаєнь не буде змінений через 9 років.

В прочих селах поділ землі мусть бути переведений в як найкорішній час.

III. Конгрес Робітничих Рад в Одесі.

МОСКВА, 15. марта ("Роста", Відень). — "Правда" доносить, що в Одесі відбув ся III. Конгрес Робітничих Рад одеської губернії.

На конгресі було присутних 227 делегатів. Між делегатами було 157 комуністів, 46 симпатиків комуністів, один анархіст і 29 независимих.

Австралія хоче пісідати до Росії досвідчених ремісників.

СІДНІ, Н. С. В., 12. цвітня. — Австралійські робітничі провідники переговорюють з Леніним в справі відправленя до Росії великого числа досвідчених ремісників, котрі остають ся в Австралії без праці.

Ціні переїзду з австралійських портів за границю зістали недавно знижені в деяких випадках о 35 процент.

Злучені Держави відказались стати членом ліги націй.

ВАШІНГТОН, 12. цвітня. — Президент Гардінг в своїй урядовій промові відносно заграничної долітки його адміністрації заявив, що Злучені Держави відмовляють ся стати членом ліги націй.

Говорючи про новим конгресом, котрий зібрав ся випрацювати програму політичної і економічної реконструкції, президент Гардінг заявив, що ставити членом ліги націй було би зрадочою мандату англоамериканських виборів. Замість ліги націй він цікаво конрес запропозити мир і ратифікувати ті точки версальського договору, котрі

спеціально забезпечують праці і інтереси Злучених Держав до покінчення війни.

Англійський представник для Савітської Росії.

ЛОНДОН, 25. марта (постчю). Англійське правительство іменувало Реджиналда Гірші, висшого урядника в департаменті заграничних справ, представником Англії в Москві.

Його задачею буде удержувати зносини з сов. правительством і переводити в жите точки торговельного договору.

2,044 людей вбитих за три місяці на американських залізничниках.

ВАШІНГТОН, 10. цвітня. — Міжстейтова залізнична комісія виказує, що за послідні три місяці 1920 року було на американських залізничниках 2,044 осіб убитих і 17,947 ранених з причини зудару поїздів або інших випадків.

В тім самім часі в 1919 році було 1,763 убитих і 14,736 ранених.

Франція має в плані обсадити всі копальні вугля в Німеччині.

ПАРИЖ, 10. цвітня. — З урядових кіругів доносить, що Франція, щоби призоувати Німеччину до розоруженя і залаплення відшкодованя, предложить на найближшій засіданню головної ради аліантів слідуєчю програму:

1. Окупація військами аліантів всіх копаєнь вугля в долині ріки Рур і контроль аліантів щодо висилки транспортів вугля в Німеччину.

2. Обсаждение німецьких цілов (мигнових) урядів в Гамбургу, Бремені і інших пристанях Німеччини на Північній морі, есенуально також в німецьких пристанях на Балтійським морі.

3. Признане вуглевих теренів на Горішнім Шлеску Польщі з тим, що аліанти здержать у своїх руках контролю над вивозом вугля з Горішнього Шлеску в Німеччину.

Французький прем'єр заявляє ще перед засіданнем головної ради аліантів від англійського правительства, щоби воно згодило ся на програму французького правительства.

В тій цілі вбудуєть ся небагато приватна нарада між французьким і англійським прем'єрами, скоро лише Лойд Джордж полагодить справу страйку майнерів, на що Франція усилює настає.

Заперечують погодоски про денационалізацію.

ПАРИЖ, 7. цвітня. Як доносить французькі агенти в Росії до министерства закордонних справ, погодоски про зміну поглядів у савітських правлячих кругах є чистою видумкою. Французи твердять, що все те є лише савітською пропагандою, аби втягнути заграничні держави в торговельні зносини і таким робом осягнути признає савітського режиму. Французькі урядники заявляють вразно, що в політиці Савіту не зайшло нічого, що оправдувало би зміну в ставовищі Франції супроти Росії.

У французьких звідомленях

сказано, що розтрубаєна денационалізація в Росії ще не зачала ся і нема ніяких признає, щоби вона коли зачинала ся. Хоч-би й зайшли які незначні зміни, то як кажуть Французи, вони не будуть мати ніякої вартости, бо Савіт, почувши себе в силах, відкине всякі кондеції, які есенуально надад-би тепер чужинцям.

З X. КОНГРЕСУ РОС. КОМ. ПАРТІИ.

Бухарін про внутрішню організацію партії.

МОСКВА, 15. марта ("Роста", Відень). — Бухарін повениє в своїм рефераті, що комунізм революційного пролетаріату не знає таких форм організації, які кожного доваляють розвою чає і в якій-небудь степені розвою могли би бути применієні.

Підчас цілої минувшої доби найважлившою задачею партії була воєнна діяльність для оборони робітничої і селянської республіки. Тому й партійна робота мала форму воєнних приказів, які видавав центральний комітет партії. Члени партії були обов'язані слухати сих приказів, не вдаючи ся в їх критику. Праця комітетів і зборів була зредукована до мінімуму. Лише завдяки такій організації могла партія вийти з боротьби побідно.

Однак зовсім природно, що сего рода відносини мали свої ліхи наслідки. Вони довели до обмеженя самостійности поодиноких членів партії і до певного поділу дотепер рівноуправлених членів партії на: 1) відповідальних савітських робітників; 2) фронтових комуністів (які служили при війську); 3) відповідальних робітників в професійній русі і 4) звичайних членів партії. Ся нерівність членів партії доводила часто до недоволення, а навіть до надужиття. Тому з покінченням воєнних операцій йти ходити питанє в справі переходу до нових форм організації.

Найважлившою внутрішньою задачею партії є, щоби піднести уровень членів партії і притягнути їх до активної співучасті в партійнім життю. Роздачею в нутрі партії мусть бути усунєне. Не сміє бути поділу членів партії на категорії. Партія мусть здійснити принципи правдивої робітничої демократії, се значить — створити таку форму організації, ка заперечила би всім членам партії живучу участь в обговорюванню всіх питань, які відносять ся до партійної праці.

Задачею конгресу є вибрати форми робітничої демократії для внутрішньої будови партії, які не стояли би на перешкоді скорим і рішучим заряженням, які центральний комітет партії має видати.

Склад білоруського радянського правительства.

В складі ради народних білоруських комісарів в Мінську вибрано: старшина ради і ко-

місар заграничних справ Чарв'як, військових справ Адамович, внутрішніх Мертенс, провісний Ігнатовський, провісний Адамайтіс, праці Гіайнік, здоровля Луєский, хліборобства Ходасевич, шляхів Грідюшко, скарбу Шагал' і справедливости Гофнер.

Можна писати до Росії і України.

Місцевий поштовий урядник повідомив нашу редакцію, що з дня 13. цвітня починає курсувати почта між Канадою і Росією. Отже вільно вже писати листи і посилати часописи до Росії і України. Грошій і пакунок до Росії канадійська почта не буде приймаєти.

Заборона партійного зїзду малярських соціалістів.

На 13. марта с. р. скликала малярська соціалдемократія свою краєву конференцію. Та будапештська дирекція поліції заборонила відбуге зїзду. За протест проти єїої забороны сконфісковано орган партії "Nepzavny".

Замордоване соціалістичного посла в Італії.

В Пизі, на Калябрії, на залізничному шляху знайдено покляченого трупа соціалістичного посла Пизелі. На місце залізничного суду в парламентарну комісію. Заходять підозрінє, що морду доконано на політичному тлі. Італійський парламент перервав свої засідання.

Савітське правительство хоче вратувати естонських комуністів від смерті.

РЕВАЛЬ, 12. марта (постчю). — Доносить, що Літванов вислав в імені правительства Савітської Росії писмо до естонського міністра заграничних справ, в якій він просить вислати в Савітську Росію комуністів Ейруста, Пузірева і Мойзу, засуджених естонськими властями на смерть.

Зріст комунізму в Франції.

ПАРИЖ, 25. лютого (постчю). — Поодинокі соціалістичні організації в Франції відбувають конференції, на яких вирішують своє становище супроти конгресу партії в Тур. При тім показуєт ся, що величезна більшість організації заявляють ся за Третім Інтернаціоналом.

Змаганя правих соціалістів, щоби довести до розлому серед французького пролетаріату, позістали даремними. На 26 місцевих груп соціалістичної партії в окрузі Марні 23 груп заявляю ся за комуністичною партією. В окрузі Таріє-Гарон всі місцеві групи вступили до комуністичної партії, крім одної, яка числить 12 членів. Подібні вісті доходить зі всіх сторін Франції.

ПРЕДСТАВЛЕНА В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

В СУБОТУ, ДНЯ 16. ЦВІТНЯ, С. Р.

Товариство ім. Тараса Г. Шевченка з Бруклєнд

— відіграє

Гарну і зворушаючу драму, зі співами і танцями в 4-ох діях і 5-ох відсценах, Івана Тобилевича, п. н.

"БОНДАРІВНА"

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50 і 35 ЦЕНТІВ (включючи таксу).

Куртина підносить ся точно о год. 8.30 вечером.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіваришине "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік \$4.00
Рукотисий не звертаєть ся.
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЧОМУ СТАЮТЬ В ОБОРОНІ.

Поміщена в передмінувшім числі "Укр. Роб. Вістей" стаття
укр. січового стрільця з Відня про надуживане Ів. Боберським
майна Центр. Управи Укр. Січових Стрільців для своїх особистих
цілей — зобов'язала "Укр. Голос".

Насамперед "У. Г." признає, що наколи-б пороблені Боберським
закази мали бути правдиві, то обвинувачення проти него справді
поважне. Однак він не вірить, щоб статтю Боберського писав дійсний
укр. січовий стрілець і тому сумнівається в правдивості поданих в
статті фактів.

"Хто ним може сказати, що тим Сич. Стрільцем, що пише в Р. Вістях
не є Дятла (Москва), большевицький інформатор з Європи, або хтось з
подібних "стрільців"?"

На сей перший "сумнів" щодо авторства статті можемо заперечити
"У. Г.", що автором статті не є Дятла, "Москва", який — говоривши
при нагоді — є дійсною коріннішим Українцем, як редактор "У. Г."
Даліше — як би автором статті був т. Дятла, то він не підписував би
ся іменем "Укр. Січовий Стрілець", а ми зовсім не скривали би того,
що сю статтю отримали від т. Дятла.

Другий запит "У. Г." звучить: "Чому січовий стрілець виходить з такої
справою не в українській, а в протиукраїнській часописі" і т. д.,
розуміючи очевидно під укр. часописом "У. Г." або кутру иншу
петлюрівську чорносотенну газету.

На сей дуренький по своїм змісту запит можна було-б не відповідати,
бо він в самій еуті не до ричи, однак і на се скажемо, що коли і брати з
"українського боку" (в розуміню "У. Г."), то автор статті Січовий Стрілець
уважав видно "У. Р. В." за більше українським чим "У. Г.", коли до них
визнав, свою статтю. Думаємо однак, що автор статті про Ів. Боберського
тому не визнав своєї статі до жадної такої "української" газети, як
"У. Г.", бо знав, що "У. Г." чи подібна йому газета той статі не
помістила би. "У. Г." і йому подібні "українські" газети знають тільки
винуватити несотворені ричи на большевиків, а на своїх рідних "діячів",
хай би вони робили найбільші злочини і продавали навіть цілу Україну —
вони слова дихого не скажуть. Про се найкраще переконали нас пару
последніх років. Ось тому січовий стрілець прислав свою статтю про
"гешефти" Боберського до "Укр. Роб. Вістей", а не до жадної "української"
газети в ролі "У. Г."

На третій запит "У. Г.", чому січовий стрілець не помістив своєї статі
в "Новій Доби" або "Воля" скажемо, що видко автор статі хотів остеречи
українських робітників і фермерів в Канаді і Зауцних Державах перед
Боберським, який тепер крутить ся десь по Канаді за доллярами, а "Нової
Доби" і "Воля" ніхто з робітників і фермерів тут не читає. Отже, хто
був би видав ся тут з тих газет, як "господарин" Боберський майном
У. С. С.?

Се, що "У. Г." виступив проти "У. Р. В." за поміщене статі, яка
викриває чорні зделки Боберського під патріотичною маркою — не
першина. "У. Г." стве все в обороні, зловдія народного добра і
зрадників та запорядних укр. працюючих мас. Він ніколи не викрив
жодного лайдака укр. контрреволюційної зграї, хоч би воно було і
найбільшим народним злочинцем, а навпаки, накидаєть ся ще в гупний і
вулиций спосіб на "У. Р. В.", коли вони се роблять. Він робить се тому,
бо вони такі "правдиві" Українці як і він сам.

Читачі "У. Р. В." пам'ятають се дуже добре, як в 1919 р. наша газета
містила лясти з Парижа про скандалі і наживане ся народним добром при
петлюрівській т. зв. "мировій делегації" в Парижі. Чи "У. Г." не
накидав ся тоді за се на "У. Р. В."? А прецинь все те, що писало ся тоді
в "У. Р. В." було правдою, прд се писали пізніше і всі інші газети.

А чи не пам'ятають укр. робітники і фермери в Канаді, як на початку
1920 р. "У. Г." сказулі раз-враз на "У. Р. В." за се, що вони писали
правду про последні ганебні дні і розгром петлюрівщини в листопаді
1919 року? Тоді також "У. Г." кричав, щоб не вірити "У. Р. В.", щоб не
дати ся ім збаламути, а чекати аж справа вясниться ся. І пізніше
вяснило ся, що все, що писали "У. Р. В." було правдою.

Така сама історія і тепер з Боберським, тільки що на меншувало. І тепер
"У. Г.", не маючи під руками жадних даних, стараєть ся змовити в своїх
читачів, що стаття про наживу Боберського народним добром — неправдива,
бо не післана до "української" газети, як "У. Г." Се, як було сказано
вище, вже такий звичай "У. Г." боронити всіх народних запорядних,
зрадників і гешефтерів народним добром, бо й сам "У. Г." від них не
втік.

Адже-ж люди з "У. Г.", котрі рівночасно завідували гримми т. зв. "Укр.
горож. комітету", який вислаз був до Парижа Мегаси і Петрушевнича, ще й
до них не адали товчого заїту з тих грошей, які вони зібрани на
"делегатцію" до Парижа? Вони не адали заїту з тих грошей, які вони
передали до розпорядности Мегасови і Петрушевничови, не повисили, кому і
за що була виставлена чек на 1,000 доллярів, котрого бракувало при
контролі зібраних комітетом грошей.

Самий "У. Г." збирає гроші на т. зв. "Позоєний фонд", який по скінченю
війни мав бути висланий до старого краю для

потерпілих від війни. Тимчасом про ці гроші з часом і слуху
був загинув. Коли-ж "У. Р. В." поставили були свого часу запит
де ті гроші поділи ся, то "У. Г." подав був за пару тижнів заяву,
що всі гроші, які "У. Г." збирає на "народні цілі", пішли в
призначене місце. Куди, на що і на чні руки ті гроші були
вислави, про се "У. Г." не згадував. Підозрілим є тому, чому "У.
Г." перед тим не згадав ніколи, що він вислав гроші з "повоєнного
фонду" куди слід, а зробив се аж тоді, коли "У. Р. В." два рази
його за них питає. Також — коли гроші дійсно зістали вислави в
призначене місце, так чому "У. Г." не подав особи чи організації,
якій вислав гроші, та на яку ціль вони зістали вислави.

Так вміють "господарити" зібраними з добродушних робітників і
фермерів гримми доллярові патріоти в ролі панків від "У. Г." Тому
вони й обстають за іншими зловдіями народною гроша, коли того
зловдія хто викриє. Ось тому вони лають "У. Р. В." за те, що вони
викривають всі чорні діла і зловдіяства рідних більших і менших
"діячів", почавши від Петлюри а скінчивши на Боберському.

ЛИСТ ТОВА. КОНАРА ДО РЕДАКЦІЇ "ПРАВДИ".

Тов. Конар, один з прихильників В. К. Винниченка підчас
побуту тогоч на Україні, помітив в московській "Правді" отсей
лист з приводу перших зборів "новодобітців" по повероті
Винниченка до Чехії:

Поважаний Товаришу Редактор!
Не відмовте помістити на сторінках Вашої газети слідуочу
мою заяву з приводу виступу в заграничній пресі гр. В. К.
Винниченка проти Радянської Росії і України.

Недавно тому прибув за границю на територію Радянських
Републік В. К. Винниченко, бувший голова української Директорії,
котрий об'явив себе комуністом і висказав бажане прийняти
активну участь в будові радянського і партійного життя на
Україні.

Сей крок Винниченка я повитав дуже горячо в переконано,
що лучша часть української соціалістичної інтелігенції
арозуміла ту шкідливу роллю, яку вона відгравала в процесі
світової революції, по довших блуканнях за границею, переконала
се вперше, що для створення нових порядків на Україні є тільки
один шлях — шлях соціальної революції.

Я тим більше був переконаний про щирість плянів Винниченка
і його групи, що всі вони жили поза територію України, якраз в
осередку петлюрівсько-контрреволюційних брудів, серед
зрадників українського народа, що обставили за границею пороги
та просили милости на боротьбу з своїм власним працюючим
народом.

На жаль, мов переконано було зовсім хибне. Винниченко,
на-совісті котрого лежить початок війни з Радянською Росією,
котрий стояв на чолі уряду, що створив отаманщину, і був
покровителем отаманських оргій і знущання над робітниками і
комуїстами, котрого робітничі маси прогнали з України, прихав
се за тим, щоб своєю працею очистити від своїх недавніх
гріхів, а лише дягото, щоб в ролі купця торгувати своїм
іменем.

Помінаючи те, що йому предявляло місце в уряді і Ц. К.
партії, поминаючи і його згоду взяти на ті місяці і готовість,
як він нас переконавав, до звичайної праці в центрі або на фронті,
і його нестійкий темперамент, нерішучість, слаба воля
дрібно-міщанської натури і цілковите нерозумінне загальної
революційної ситуації відібрали йому можливість побороти самого
себе. Він покинув Україну, щоб віддатися "виключно літературній
діяльності" і цілком відійти від політичної праці, переконаючи
тут-де котрих з товаришів чесним словом, що він не буде
виступати проти партії і Радянської влади. (Видко, що і у
Винниченка "чесне слово" — Прим. Ред. "У. Р. В.") Тут
переконавав він своїх товаришів, що такий виступ був би лише
на руку європейській реакції і петлюрівській контрреволюції.
(Виступи Винниченка такими і є. — Прим. Ред. "У. Р. В.")

Але, як все, його "чесність з собою" взяла верх над чесностю
в відношеню до революційної праці, і він розпочав за границею
глушу, зловбу травлю проти партії, влади а також і проти
окремих провідників світової революції.

По рефератах Винниченка його група прийняла і оголосила
цілий ряд резолюцій, що "Р. К. П. своєю тактикою веде контр-
революційну роботу", що тов. Ленін являєть ся ворогом українського
народа і т. п.

Звичайно, з подібного рода резолюціями ніхто по суті не
буде числитися, так як вони, по своїй гупній наївности,
доказують лише повне нерозуміння подій революційного руху і того
дійсного положення, яке істнує в даний час.

Всім так званим українським заграничним комуїстам з
Винниченком на чолі треба раз на все сказати:

1) Як довго вони будуть у Відні за столом, відірвані від
революційної маси, випрацювати "проекти соціалістичного
будівництва" на Україні, як довго вони будуть ставити на
перше місце поняття "нація", "національний", а клясу, диктатуру
пролетаріату на друге місце — до той пори вони будуть лише
другим дешевшим виданем петлюрівщини.

2) Як довго у Винниченка і його одиодумці не буде чисто
класового відношення ся до діла революції, чисто класового
критерія подій на Україні, до той пори вони будуть ворогами
революції, контрреволюціонерами.

3) Гр. Винниченко і його іншим приятелям повинно бути
ясним, що хід революції, будівництво нового життя зависить не
від "докладних записок" і "декларативних заяв", а виключно
від самого життя, від внутрішніх і зовнішніх об'єктивних
умовин, і тому те, що вибрало само житє, не змінять тисячі
Винниченківських резолюцій і ухвал.

4) Як довго Винниченко не увільнить ся від своєї типічної
інтелігенщини, як довго він не зрозуміє, що погана наїжка на
уряд України, як довго він не зрозуміє, що найбруднійше і нечесне
діло — до той пори він не має права називати себе комуїстом.
Чи комуїст втікає від робітничої маси, покидає свій пост, так
як покинув його Винниченко?

5) Як довго Винниченко не зрозуміє, що тепершнша тактика
партії є єдиною правильною дорогою, єдиним шляхом для
скріплення радянської влади, що всякі інші експерименти
провалять діло революції, що тільки сей центральн партії, проти
котрого так рішучо виступає Винниченко, провадив Радянську
Росію до таких подвигів гідних великих побід над чорною реакцією,
що якраз в тій "механічній машині", як називає Винниченко
партію, є душа, що має глибокий зміст, сконаний зельною
дисципліною, і тільки завдяки тому, що та машина має душу,
вона не розвалюєть ся, а зміцнюєть ся.

6) Як довго Винниченко і його одиодумці не зрозуміють
суті соціалістичного господарства, до той пори їх "соціалістично
самостійність" України буде другим виданем української
Директорії.

Україна через свої об'єктивні умовини мусить бути в тісній
солоті з Р. С. Ф. С. Р. і до її власних інтересів, бо без такою
найтіснійшої солоти вона не була би тепер Радянською.

Приніючи я муну сказати гр. Винниченкови, що ми якраз
революції і наслідки, що на ноді наших сил стоять тільки керманіч
господарств, як Ленін, Троцький, Раковський і інші товариші.
Ми відносимось до них не лише з глибоким завіремім правди,

але ми переконані, що вони і тільки вони показали, пок-
азують і покажуть нам правдивий шлях, як провідники, на котрих
звернені очі революційного пролетаріату цілого світа.

А Винниченко і його одиодумці, прогнані власними робітниками
і селянами перший раз, будуть прогнані і другий і третій раз.
Будуть прогнані до той пори, доки не перестануть вести свою
чорну контрреволюційну роботу, яку вони прикривають червоним
прапором.

І так, як попередно я повитав приїзд Винниченка на роботу,
так тепер я не маю слів обурення для той компанії, котра своєю
роботою за границею продовжає дальше грати погану роллю
наймитів капіталу коло поганої памяти петлюрівської чорної
сотні.

Ф. М. Конар

бувший член Галицького Революційного
Правительства і бувший член ЦККПГ.

СМЕРДЯЧИЙ ТРУП.

(З побуту петлюрівщини в Києві підчас окупованя його
Поляками.)

Ні в одну хвили т. зв. "Укр. Нар. Републіка" не викрила
так своєї внутрішньої нездарности і вповні неспособіности
проявити яке-б то не було державне будівництво, як про-
тягом місяця перебуваня в Києві, окупованого польськими
військами. В яку область державного і економічного будівництва
не заглянути — всюди ми бачимо одню: повну неспособіність
вирватись з тих прощів, в котрі попадає дрібно-буржуазна
власть в теперішніх умовах.

Цікава є сама історія утвореня правительственного апарату
"Укр. Нар. Републіки". Протягом поперх двох тижнів пі-
сля занятя Києва польськими військами в Києві невідомий
точний склад правительств; невідомо навіть його місце перебуваня.
Одна газета називає президентом українського інтелігента не
могла зректи ся своєї трусливої нічезної способіности бачити
цілий світ в міністерських портфелях, кабінетах і деклараціях.

В той самий час в кожній з попередних столиць України
свій туркот билих міністерів "Укр. Нар. Републіки" комбінують
свій представничий орган і своє міністерство.

В Київці Подільським областворити народ старались есері
і бувші чиновники, обігрівші ся коло друкарських гроше-
вих машин, назначивши собі за законом платню по 150.000
рублів на місяць. Вони узложили проект "Державної Народної
Ради".

Вони розпреділюють в тій "Держ. Народній Раді" місця
між окремими партіями. Вони спорить до зубів ізза окремих
посад, ізза ліпших способів обдурити тих, кого вже не обдурити
нічим.

Ось їх розпреділене місце в "Державній Народній Раді":
есдекси, есери, будівці, поаціаліцион, об'єднані соціалісти —
30%; соціалісти-федералісти, народні соціалісти, народні
трудовики, фолькспартай, цеїре-ціон — 18%; народні
республіканці, самостійники, хлібороби, демократи, сіоністи-
Агдус — 13%; українські большевики, боротьбісти, неза-
лежники — 5.5%; російські есдекси, есери, кадети — 3.7%;
п. с., людовці, кресовці — 2%; аполітичні організації, наукові
товариства, кооперативи, самоуправа і т. п. — 16%; селоспілька
— 11.7%.

Вн не вірите? Все се написано в виді офіційального проекту
закона про "Державну Народну Радю" в Київських Новостях"
з 12. мая і в петлюрівській "Громадським Слові" з 11. мая.
Розумієть ся, проти се го дикого проекту, в котрім
лучать ся в одно старі в дуці Центральної Ради спроби обманути
наоєс "предложенем" місць в найвишнім органі большевиків, і
рядом з тим є і такий визов Полякам, як предло-
жене ім всего 2% місць, — виставлений другий, так званий
"діловий", проект.

Про него старають ся українські попи, всі кооператори,
Петлюри і, розумієть ся, польська команда. В київських
газетах співають славословіє діловому кабінетови. З Києва
визидить навіть 16. мая до Винниці спеціальна делегація
українських "громадських діячів" до Петлюри з цілю
вясненя політичї головного отамана.

Результатом той поїздки є торжественна заява, делегації
про діловий початок, після котрого буде формувати ся кабінет.
Петлюрівське "Громадське Слово" присвячує передовицю
на передовицю п'ятивоному народдїю вихвалюваню безпартійности.
Розумієть ся, під покришку безпартійної діловости
прекрасно підходять, першим, соціалісти-федералісти —
сі ярі українські кадети, другим — верхи кооператорів,
цяті, по словам "Київських Новостей" з 18. мая,
пре

красно заховали свою організації, матеріальні і душені
сили від революційного розгрому, і, третими, всі наші старі
знакомі з петлюрівської брації: той самий Мазепа, Огієнко,
Лівчицький і інші.

Не дивлячись на все те, кабінет, як оказуєть ся, не легко
сформувати. З одной сторони Поляки, знаючи добре, де раки
зимуєть, домагають ся віддання поста міністра рільництва
польському поміщковику Стемковському, буюшому октябри-
стови і членови Держ. Думи з 3. червня. Розумієть ся,
назначене Стемковського на пост міністра рільництва було-б
політичним самовійством петлюрівського правительства.
Польська команда з початку настоює на тій кандидатурі, — і
Стемковський навіть опубліковуєть ся в газетах, як
назначений міністром рільництва. Але під натиском
"українського громадянства" вона годить ся оставити
Стемковського на пост міністра рільництва було-б
політичним самовійством петлюрівського правительства.
Польська команда з початку настоює на тій кандидатурі, — і
Стемковський навіть опубліковуєть ся в газетах, як
назначений міністром рільництва. Але під натиском
"українського громадянства" вона годить ся оставити
Стемковського на пост міністра рільництва було-б
політичним самовійством петлюрівського правительства.
Польська команда з початку настоює на тій кандидатурі, — і
Стемковський навіть опубліковуєть ся в газетах, як
назначений міністром рільництва. Але під натиском
"українського громадянства" вона годить ся оставити
Стемковського на пост міністра рільництва було-б
політичним самовійством петлюрівського правительства.

Новий кабінет заслугоє на те, щоб на нім застановитись
подібно.

Предсідателю кабінету Прокопович, учитель, кооператор.
За часів Радянської влади служив бібліотекарем Національного
музею і завідував відділом просвіти в Центральному
Кооперативним Комітеті.

Міністр внутрішних справ Саліковський, був "радником
тубернської управи" за царських часів, делегував в Ростов
"Триазовський Край", видавав в Москві в 1914—1915 рр.
разом з Петлюрою журнал російської орієнтації "Українську
Жизнь", за часів денікинщини разом з Чекаленком їздив
на Дон для встановлення контакту з білогвардійцями.
При радянській влади в Київі служив секретарем Дніпробасейна.

Міністр заграничних справ Ніковський, один з редакторів
органу соціалістично-федералістично "Нової Ради",
виходивши своєю за весь час гетьманщини. Відомий,
головним робом, як завзятий агітсеїміт, чорносотенний
виступи котрого за Ради і за гетьманщини стрічали
відпир зі сторони навіть найбільш контрреволюційних
кіївських газет. Се політична провиступка, між
іншим, за два тижні до вступлення польських
військ до Києва, помістив в київських радянських
газетах інтервю, бичуючи шляхоцьку Польщу і
Петлюру.

Міністр шляхів Тимошенко, добрий памятник харківським
робітникам, "комісар Харківщини", Розстріляв разом з
Бал бачаном кількасот харківських робітників за
часів Директорії. Разом з Балбачаном, харківським
диктатором, він перебори з Дном, їздив в Ростов
зі спеціально "дипломатичним припорушенням" — на
предмет угоди про спільну боротьбу з большевиками"
("Г. С." ч. 16).

Міністр народного господарства Фещенко-Чеповський,
бувший юриконсулт французьких і бельгійських
великих підприємств в Донецькій басейні, бувший
агент помершого фон-Дітмара, представляв в кабінеті
великий капітал Донецького басейну.

І, нарешті, згаданий вище, польський поміщик
Стемковський в ролі міністра охорони здоровля.

В дні формованя сего кабінету фінансових жулів,
кооператорів і продажних писак, "Громадське Слово"
безсервирово доказувало заслуги "ділового кабінету".
Між іншим, воно дало не погану характеристику
не ділових, "партійних" кабінетів "Ч. Н. Р."

При наших умовах партійне житє може бути тільки
чим, чим воно є — дрібною кружковщиною, боротьбою
дрібних груп, незначними викликами і інтриганством".
Петлюра вилловив для себе кілька нових фінансових
жулів, кооператорів і літератів, поспішно визив їх до
Винниці, так що "кабінетови" не прийшло перебути в
Київі і одного дні.

Не погана характеристика петлюрівських ловаків у. с. д.,
чи не правда? (Даліше буде.)

КОМУНІСТИЧНИЙ РУХ В ТУРЕЧИНІ.

Економічні умови.

Остання війна почасті почалась через події Туреччини між західно-європейськими державами. Великі держави в цей час гарчали одна на другу ізза "турецької спадщини". Росія мала на оці Дарданелі і Константинополь, Франція — Сирію, Англія — Месопотамію і Палестину. Се з одної сторони. З другої сторони Німеччина шораз то дужчала і простягалася своїми впливами аж від Індії через Месопотамію. Німеччина почала будувати Багдадську залізницю, заснувала різні банки в Константинополі, які соперничали з французькими. Німеччина здобула в Туреччині більше впливів мабуть через те, що вона не загрожувала її безпосереднім захопленням земель як Росія чи Англія.

Власне се й штовхнуло Туреччину у війну по стороні Німеччини. Коли-б вона се не зробила, то її було-б поділено ще протягом війни і все одно вона тоді воювала-б, тільки по стороні Англії.

Принача такого катастрофічного стану Туреччині полагав в економічній кловості держави, в її напів-колоніальному характері і повній фінансовій і промисловій залежності від великих європейських держав. Туреччина майже не має попередню розвиненої промисловості. В падемі є воєнна промисловість, яка належить до складної кильно-виробничої компанії з 140 робітників. В Мурсаї та Ізмілі є фабрика одягу, яка робила здебільшого для армії. В Смирні отворено ткацьку фабрику з 400 робітниками. Але багато робітників працюють на залізницях, котрих вже на 1. листопада 1914 р. було отворено около 4.000 миль. В європейській Туреччині є 1.046 миль, а в азіатській Туреччині є 2.865 миль, не рахуючи деяких багдадських побичних ліній. Щикаво зазначити тут турецьку "незалежність" на основі даних про принадлежність залізниць в азіатській Туреччині:

Туреччина	1.116 миль	31 %
Німеччина	1.327 миль	36,8 %
Франція	760 миль	21 %
Бельгія	25 миль	0,7 %
Англія	378 миль	10,5 %

Розуміть ся, тепер, коли "демократія" перемогла німецький милітаризм, то Німці стратили свою контролю на користь французьких і англійських банків. Реноделі можуть радіти з перемоги. Крім того в Константинополі, Смирні, Байруті, Дамаску існують трамваєві майстерні, де працює не багато робітників. В Вірменії є найбільші в світі копальні міді, на Марморі добувають 6.000—8.000 тон бадеана (вогач), на Гераклеї і коло Смирні добувають до 400.000 тон вугля і лігніту. На півночі Марморового моря є нафта, а також в Месопотамії, в долині середнього Тигра. Заліза в Алепо і Адамі видобувають до 40.000 тон.

Туреччина вивозила найбільше сусенні оводи, вовну, гуду, бавовну, каву, тютюн, а довозила головню готові залізні виробни, машини, важке залізо, вугле.

З того всего видко, що ся країна належить до відсталых і малочисельних пролетаріят. А тому як всяка колоніальна країна, вона представляє добрий ґрунт для націоналістичного руху.

Націоналісти.

Ставши жертвою хижацьких держав переможців, Туреччина опинилася в далеко гіршому становищі ніж до війни, коли вона була предметом світових інтриг і боротьби між Англією, Францією і Німеччиною. Попередню в Турції німецький капітал перемігав над владини інших капіталістів, тепер ставосць якраз навпаки. Німецькі акції взяла Англія і поділилася ними з Францією. Та-

ким робом Англія зробилася повним господарем Туреччини.

Севрський мировий договір остаточно потвердив сей поділ "турецької спадщини" і турецьку державу поділено на окремі частини. Тракія пішла Грекам разом з болгарською частиною. Смирну також мала взяти собі та сьма Греції. Вона обсадила своїми військами берегову смугу і місто Смирну. Константинополь захопила Англія і посадила там льяліне, покіріне собі султанське правительство. Сирія припала Франції, котра однак тою частиною мало була вдоволенна і довго сперечалася з Англією про поділ збочні Палестина має своє жидівське буржуазне правительство, яке Араби, що творять в Палестині більшість, були знищили. В дійсності Палестина належить Англії. В Месопотамії тепер па нує Англія зі своєю 100.000 армією, що складаєть ся з Індусів та Англіїців. Араби бунтують ся всюди. В Анатолії лишилась група турецьких націоналістів і женуть від себе всі ворожі війська.

Се розшатоване Туреччині неминучо мусіло викликати націоналістичний рух серед дрібно-буржуазних верств турецької суспільности, як протест проти визиску зі сторони антанті. Як по всяких напів-колоніальних краях, сей протест проти розшатованя не зміг еще знайти широкого попертя в пролетарських масах бо вони тільки народжувались і треба еще не мало часу, щобі клася утворила собі свої мішні організації і свое провідництво.

З другої сторони, совітські краї знайшли собі найгіршого ворога серед найбільших держав капіталістичного світа і мусили через се використовувати сей протест націоналістів проти спільного ворога. Звідси повстала та політика Комуністичного Інтернаціоналу, яка примувала до союзу а то і піддержки націоналістичного руху проти Англії і Франції в Індії і Персії, а також і в Малій Азії. Тим робом повстали зносини між Совітською Росією і правительством Кемаля Паші.

Але революційний рух в Туреччині ніяк не міг обмежити ся націоналістичною революцією. Скоро по ній мусить повстати енергійний рух працюючих мас, але вже під прапором комунізму, що ми і бачимо вже тепер в Туреччині, як там, де правлять націоналісти, так і там, де керують льялісти.

Комуністи в європейській Туреччині.

В європейській Туреччині, так само як і в Анатолії існує кілька груп, які в більшій чи меншій мірі наближають ся до комуністичного руху, але вони ще далеко стоять від него і навіть не знати, чи вони коли прийдуць до него в тій формі, в якій вони працюють тепер. Але в Константинополі є одна досить значна партія, яку можна уважати дійсно комуністичною, хоч вона і носить іншу назву. Називаєть ся вона Соціалістична Робітничо-Селянська Партія Туреччини. Вона ще змогла прилучити до себе всі інші комуністичні групи, які працюють в Константинополі і поза містом, але її члени представляють дуже енергійну діяльну групу, котра працює серед селян і робітників. Своєю агітацією підчас виборів вона здобула досить поважну скількість голосів. її члени проникають до робітничих мас і утворюють кілька робітничих спілок на залізницях і т. д.

С. Р.-С. П. Т. видавала минулого року свою часопись "Куртулуш" ("Визволенє"), та з початком англійської окупації в Константинополі 16. марта 1920 р. газета припинилася через пересадження турецької і англійської поліції.

Та-ж сама англійська поліція намагалася знищити і саму партію, за чьсними гонимись шпійни і зрештою С. Р.-С. П. Т. загнана в підземелє і зробилася нелегальною організацією.

Саме в сю хвилю з бунших членів С. Р.-С. П. Т. утворилася "Комуністична Група", яка веде нелегальну роботу і яка навязала зносини з іншими комуністичними групами в Константинополі та з III Інтернаціоналом. Вона післала на Другий Конгрес III Інтернаціоналу в Москву двоє делегатів.

Після приходу до влади кабінету Тевфіка, "Куртулуш" знова почав виходити, але його існуванє є все хитке і можлива сподіватись, що поліція мбже що хвилю його припинити.

Є в Константинополі еще одна партія, яка претендує на соціалізм. Се так звана "Соціалістична Партія Туреччини", під промовом енергійного Гільше. Що то за партія видно хоч-би з того, що він сам, тобто голова партії, признає, члєнів до комитетів і є повним господарем в своїй партії. Будучи їй дуже непевна і кілька соток члєнів, яких вона має, так скоро розійдуць ся, як скоро голова партії захоче собі карк на якийсь авантурній пригоди. Коли приїхали до Константинополі Р. МакДоналд, Кавський та Гуйсман, то сей Гільше мав з ними побаченє через певного посередника Бенета, який служив агентом від англійського правительства в Константинополі. Пропагаторам і керовникам жовтого Інтернаціоналу як найкраще підходить се товариство підозрілих людей з "амбасад".

Порядкині соціалізм не водитись з більшевизмом сї грузинські гості (вони їхали до Грузії дивитись на меншевицький соціалізм) відіхали з благословенєм Бенета і Гільше, не бачивши ні одного робітника в Константинополі.

В Малій Азії.

В Анатолії справа стоїть трохи інакше. Там безпосереднім ворогом, з котрим доводиться ся завзято битись на полі бою є імперіалісти; проти котрих ведуть війну самі російські більшовики. Тут все в стані хиткої рівноваги, тут всі живуть в непевних обставинах, якими виторвила дрібна націоналістична, а подекуди і соціалістична революційна Туреччина. Тут є гаслом не визнанє севрського трактату. (Севр — місточко коло Наріжа, де союзники уложили мировий договір з Туреччиною, який поділив її).

Доки ведеть ся ся боротьба з Англією, Францією та Грецією, доти острого розкоду між прихильниками комунізму і націоналістами нема, доти дрібні мішани самі виробляють і обмірковують систему державного ладу, яка скидаєть ся на совітську.

Серед окремих офіцерів трапляють ся ідиїдути, які готові навіть перетворити територію армію в червоне військо.

Чим більше бере верх самий комунізм в Росії, тим більше знаходиться ся "більшовики" серед бунших парламентарістів, політиків, діячів, письменників, авантюристів, але загалом самі маси робітництва і селянства стерять собі самотню. Тут до певної міри те саме явище, що на Україні, де так само намагалась приймати систему совітів, але брались робити се від верхів, а не з революційної соціалістичної будівництва. Найкрайшим віршем того рода "совітів" була Центральна Рада. Тут хіба та ріжниця, що Центральна Рада мала більше звязків з масами, тоді як турецькі прихильники поверховного більшевизму тих звязків і роботи серед мас не ведуть.

Комуністи піддержують сей націоналістичний рух, але вони твердо переконані, що раз революційне мішанство стане при владі, то вони тоді вже по своєму віддадут Туреччині на визиск. Англії і тоді саме Фозгорит ся боротьба між тими, що стоять за соціалізм і тими, що стоять за капіталізм. І зародки той боротьби вже тепер дають ся в знаки. Чаєм: арештами, а часами піддержан-

ми стереженням за всіма, хто приїждить з Росії.

В Малій Азії працює невелика група під назвою "Громада Зеленої Армії", яка має в своїх рядах деякі соціалістичні елементи, веде свою пропаганду визволеня селянства з капіталістичного ярма, її члєни сидять по тюрмах, арештовані Кемалем. Ся партія видає свої відозви, але в масах послідовників не має.

Потім є "Турецька Комуністична Партія", котра видає відозви і місячник "Новий Саїт". Але про її провідника Шеріфа Манатова говорять, що він пропагує комунізм зовсім на свій зразок. Він постійно і аскриди говорить про Леніна і зовсім нову теорію, яка дуже відрізняєть ся від марксїзму, а про Маркса він нічого і чути не хоче.

Ся партія ставить свою програму хвилі переведенє в життя повного соціалізму з-сестемю рад і стоїть на ґрунті III Інтернаціоналу, але і вона не має попертя в робітничих і селянських масах Анатолії.

Нарешті лишаєть ся ще одна політична партія "Юніоністи", котра мбуть є найбільша в цілій Туреччині і найкраще організована. Ся партія має великі претенсії на керовництво цілою державою. Та вона не зрікаєть ся і комунізму і готова поставити в своїй програмі комунізм поруч з патріотизмом. Вона приймає систему рад, але відкидає їх економічну і політичну суть. Під впливом всіх партій, а найбільше послідної і націоналістичне правительств хоч і лякаючихсь більшевизму, а такі мусіло також прийняти форму правління, яка дуже скидаєть ся на совітську, але розумієть ся лише своїм зовнішнім виглядом.

Таким чином ми можемо так розмістити ріжні соціалістичні партії і групи в Туреччині:

- 1) Соціалістична Робітничо-Селянська Партія Туреччини і ріжні комуністичні групи, що працюють з особа але в одному дусі (європейська Туреччина);
- 2) Турецька Комуністична Партія (в Малій Азії);
- 3) Соціалістична Партія Туреччини, з Гільшею на чолі, хитка і не комуністична організація (європейська Туреччина);
- 4) "Юніоністи", сильна партія революційної турецької інтелігенції і офіцирства і має великі впливи;
- 5) "Громада Зеленої Армії", мало впливова група.

Понадто стара Туреччина розбилася на султанську покїрну і революційно націоналістичну державу Кемаля Паші.

Gregory.

ПІВТОРА РОКУ КРІПОСТИ ЗА КОМУНІСТИЧНІ ЧАСОПИСИ.

Перед окружним судом в Лодей відбула ся розправа проти О. Костери з Пабяниць, 52-літнього палачаря за ширене брошуру, що після акту обжалованя мали повалити теперішній суспільний устрій Польщі. На Костеру зробив донос 80-літній старик, що обжалована в місці ліній 1919 р. роздавав відозви "Робітники до жовнів", які звалили польських жовнів переїти в ряди пролетаріату. В мешканю Костери найшла поліція прокламацію "Робітники до жовнів", дві часописи "Комуніст" і п'ять примірників "Комунія" і часопись "Прапор соціалізму". Ціх тих часописей, як каже акт обжалованя, буда: викликати дезерцію серед польських жовнів, а перетянути їх в ряди пролетаріату, представити оборону Польщі перед большевизмом, як боротьбу капіталу з пролетарськими інтересами, усунути польських офіцирів, що ведуть жовнів різати людей і закидати до стасїної організації і до боротьби за владу Ради Робітничих Делегатів.

Костера не признав ся до вини; сказав лише, що в той час, як у него перервалась ревізія, його не було в дома та й більше не справдував ся. Суд засудив Костеру на півтора року крїпости.

ДИРЕКТОРІЯ ПЕРЕД СУДОМ.

Винищєнє в круті.

В червні 1920 р. бувший начальник контррозвідки при Директорії і члєн стрілецької ради, Юліян Чайківський, який жив під фальшивим пашпортом під назвискю Дашкевича, з'явив ся в харківській Ч. К. і заявив: переконав ся про злочинність своєї минулої політичної діяльности, від котрої він вже і ранше відірв ся, він рішив ся віддатись тепер в руки правосуду. Переведенє слідство ствердило, що особа, котра призналась до вини, дійсно є Юліян Чайківський, з імєнем котрого звязані у робітників і селян Правобережє спомини 52 днів набуровійшого терору Директорії в Київі.

На публичнім засіданю Верх. Рев. Трибуналу були вислухані висноски підсудимого, зізнаня ряду свідків, з котрих одні преглаovali в ті криваві дні в нелегальній київській організації комуністів-більшевицьких, а другі наражувались на тортури в петлюрівській катівні, а також зізнаня бувшого голову Директорії, Винниченка. Судовий матеріял відкрив з потрясєною яркостю картину жовтєвої диктатури, котру перевела військова кліка під прапором "У. Н. Р." Разом з тим винєсено 1) який робом стійкіє повстанє селянських мас, направленє проти гетьмана, було зрадницьки використанє шовіністичним мішанством і кулацтвом; 2) чому ті мішанські елементи, котрі кричали на всіх перехрєстах про "републіку на демократичних основах", оаказались зовсім неспосібними втримати владу в своїх руках і з черних кровію попали в полон контрреволюційної воєнщини і тим зміцнювали вплив петлюрівщини на відстаї шовінізмом заражені елементи.

Низше наведений по стенографічним протоколам матеріял разом з тим показує, яку пожадувалу тілу зрадничий і контрреволюційну роль відгравала в той критичний для робітних мас момент дрібно-буржуазна інтелігенція, котра згуртувалася в Директорії з ворогами робочої класи і мріяла за ціну той угоди створити "самостійну Україну".

Диктатура воєнщини.

За 52 днів свого існуваня Директерія вєспіла розвинути в Київі терор до таких страшних розмірів, якого не знали ні царя, ні гетьманщина. Жовтий терор Директорії візнавав ся не лише своєю виключною жорстокостю, але і специфічно брєвним чинізмом, цілою системою тайних стараню захованя мордів, доконанях над большевиками і взагалі над робітниками. Нічні убійства клясових противників під видом бандітів представляли собою, як вияснилось з зізнань ряду свідків, лише частинє приміненє в області репресій той загальної політики обману, завдяки котрій безчислен, роздєртє внутрішніми суперечками контрреволюційна Директерія могла втриматись около 8 тижнів в Київі та оголоситись "представницею повстанчого селянства".

Тов. Косиор, бувши одним з активіших польських робітників на Україні підчас гетьманщини і Директорії, підчеркнув, що большевики оказували активну реальну поміч селянству проти гетьманщини, зізнавшись безпосередню з радами повстанців змусив "Національний Союз", поставити питання про своє відношенє до Радянської влади. Вже на тім першій іспиті, на засіданю в Фастові, демократична інтелігенція скрадувала в найганєбнійшій спосіб і "продала свою шаблю" кулацькій воєнщині. Петлюра, зїздав на суді Винниченку, опираючись на січових стрільцях, заявив, що стрілець не приймє радянської влади, що її оголошенє викличе розкол, котрий доведе до краху револю-

ції. Тоді рішенє відложити сю справу на пізніше.

Але "відложити на пізніше" боеву організацію трудячих ся в розгарі революційної війни, се значить політично розоружити-селянську масу, відірвати її від єдиного жєрєла революційної творчости, від пролетаріату і тим самим підготувити капітуляцію трудячих ся перед яким небудь доморослим наполеончиком. Цїлий той шлях від початку до кінця був неперод рішеній "демократами" з Директорії від того моменту, коли, побуюючись розкоду, вони капітулували перед наглою воєнщиною.

На всякий случай, вступивши в Київ, Директорія була змушена пишатись такими фальшивими революційними фразами, котрі могли вшпїлати в масах "бездумні мрії", що в одні прегарний день Директорія породить радянський режим. Та необхідність спричинила і ліберальний курс, взятий на початку в відношеню до арештованих большевицьких. Але з другої сторони шовіністична кліка зрозуміла дуже добре, що власне большевики, і лише вони, здемаскують її обман, зірвуть її диктатуру і організують справжнє повстанє працюючих. Та суперечність виявилася, як лише Директерія приступила до здійсненя свого милостивого рішеня освобождення большевицьких. Національний Ревком, існуючий в Київі і єще не зовсім заражений петлюрівщиною, хотів дати "амнєстію" без всяких умов; агенти Петлюри жадали, щобі маючі ся освобожденні не занимались "антидержавною діяльністю".

Але той "урядовий" спір, котрий розігравав ся у воріт Лукіянської тюрми, скінчив ся несподівано для обох сторін. В справу ввійшав ся Чорноморський кіш, зложений з селян київської губернії, що тягнув до большевицьких. Арештованих випущено без всяких зобовязань.

Але через два дні петлюрівці взяли "реванш". Часть випущених, в тім числі Галя Тимофєєва, Врублевський, Самус і Данило (назвискю незвісненє), були знова захоплені і оскражені, що вони працювали в білогвардійській відділі графа Кєлера. Та ганєбна брєхья, котра відкрила рівночасно похолодлив безчисленість Директорії і її непримиримую ненависть, характеризувала і дальший розвій жовтого терору, котрий тим сильнішє зростає, чим ближе підходить шовіністична кліка до неминучої загибєлі.

Арештованих помістили в контррозвідці. Їх продержано не довго. Через кілька днів вчасним ражком приїз на конспіративну квартиру в спіднім білю, пересяянієм кровю, тов. Самус. Він вєспів розповісти, що арештованих ночью, не перєрєсдуваючи, лігнали на Владимірську горку. Розстрілювали одним тятром з залу. Тіла були обібрані катями. Тяжко ранений Самус покотив ся з горки на Поділ і прийшовши до свідомости, дібрав ся до квартири: тіла інших відвезено на єврейське кладовище і засипано сїгом. На кладовищі Врублевський виробив ся. Його замитив сторож кладовища і відставив до шпиталу. Через два дні Врублевський в страшних муках помер.

В газетях офіційально проголошено, що на кладовищі знайдено трупи незваних, убитих рабівниками.

Свідок Айлен Кріг зізнає, що розстріляних недавно в тюрмі представляв ся большевицькій організації зовсім не зрозумілим, тому що за короткий час свободи ніхто з розстріляних не брав участі в ворожих виступах проти Директорії, так як всі вони уважали агресивні кроки передчасними.

Скоро однак кривава загадка вияснилась дуже просто: убійство чотирох оказалось тільки вступом. Розпочалась діяка ванкаляні розстріляти. Нагину на людей переводжувано го- рьливою ночью. Хапали робітни-

ків. Рано на смітниках знайденю свіякі трупи а в газетях від часу до часу появлялось кілька стрічок про те, що група бандітів розстріляла конвоїми, коли пробувала втікати. Справа стояла однак так; що кождий члєн організації знає, що на випадок, коли він провадить ся, його неминучо чекає смерть.

Комуністична партія в порівнаню з загальним числом побітних, не потерпіла дуже сильно. Се пояснюєть ся тим, що контррозвідка хапала перших попавших робітників. З партійних організацій потерпів найбільше воєнний відділ. У відділі пробрав ся провокатор Гаук. Контррозвідка платила за кожду зраду зокрема, а він видавав по одному, щобі дістати за кожду голову окремо. Але скоро розвідка домагалась від него більшого діла і він цілком зрадив збори комуністичних гуртків гарнізону. 12 учасників зборів відвезено в штаб Коновальця (Александрівська вулиця ч. 45). В ту ніч були засуди на смерть. Каті боялись стріляти, щобі не занепокотили воєні частини. Засуджених кинули на землю і кололи багетями. Засуд переведено в темноті. Боячись, щобі їх не заступали, кати покваніли. В дійсності часть не була доколєна до кінця. Декотрі з засуджених, з нанєсєніми ранами, поїздили в сад і спаслись в темноті.

Скриваючи перед повстанцями нічні убійства, воєна кліка від охороною той тайни впустила на свободу білогвардійських офіцирів, арештованих в перші дні. Царські золотополгонники, котрі своєю появою на території України за гетьмана наповняли селянські маси чувством ненависті і гніву, при Директорії знова стали гурляти по вулицях Києва, а большевицькі робітники, які своїм приміром рапалли в привезеному українським селі полумь повстання, терпіли нагинки, тортури і розстріли. Так селянське повстанє, відірваний ся від робітничої класи, оставши без революційного проводу, попадо під вплив чорної воєнщини і само себе зрадило.

Від того моменту, коли для Директорії не є вже сумнівно, що її дні почислені, вона врешті попадає в кривавий шпал. Перед утечєю з Києва розстрілюють ся цілі групи з горячковим поспіхом. Всіх що знаходились в тюрмах, розстріляно. Радянська влада найшла в анатомічнім музею 200 трутів.

(Дальше буде.)

ВІСТІ З ГАЛИЧИНИ.

Знищення польської жандармерії над українським населєнем.

Львівський "Український Вістник" подає: Дня 8. лютого поліциант з постєрєжку Сорочко, пов. Скалат — Франц Кишківський впадо до села Козівки коло Тернополья, арештував одиннадцятьох хлопців, побив їх (Гарбовича Осипа до крові!) і відвів до Скалату. Там їх випущено на волю. Недавно до сего села впадо 200 жандармів. Зізнали мушину на майдан коло церкви, а відтак мастила з них пішла, забирати худобу. Не обійшло ся, очевидно, без побоев. Все се робило ся під покровом пошукувань за крисами. Розумієть ся, тих крисів не найдєно. Вечером жандарми заявили, що звернуть худобу, якшо селяни Українці дадуть попку, що будуть помагати ловити латинників до війська. Тих латинників в селі 6% та більшість з них почуваєть ся Українцями: Беруть до війська не тільки латинників. У грудни м. р. асєктервано 18-літнього Івана Болдярчука, хоча він Українець і гр.-кат. обряду.

Стрільниця до церкви в Чортківщині.

Недавно урядили собі пні жовіри в Коліянівці стрільницю під церквою. Міряли в вік на або в куди пєпало, при чім кричали: "Szczelajcie, bo to ryanekrew, szczytania kabanow". Побивали в церкві всі вікна, обдїрали стїни.

РІЖНІ ВІСТІ.

ЗАГРАНИЧНА ПОЛІТИКА АМЕРИКАНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА.

ВАШІНГТОН, 4. Цвітня. — Адміністрація президента Гардінга видає незаборо офіційне оповіщення дотично заграничної політики...

Наскільки відомо, адміністрація має вже витичену дорогу для своєї заграничної політики...

1. Буде ухвалена резолюція сенатора Накса в справі сепаратного миру з Німеччиною.

2. Версальський мирний договір не буде ратифікований.

3. Америка не буде брати участі в теперішній "Лідзі Націй".

4. Америка, подібно як і антанта, буде вважати Німеччину відповідальною за війну...

5. Америка не буде вважати себе ніякими політичними або військовими договорами з європейськими державами...

6. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

7. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

8. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

9. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

10. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

11. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

12. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

13. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

14. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

15. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

16. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

17. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

18. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

19. Америка буде вважати себе незалежною до власного міста і будуть порозуміватися з дотичними державами щодо способів усунення такої небезпеки.

20. По заключенню сепаратного миру з Німеччиною, будуть привернені дипломатичні зносини з тим краєм і з Австрією...

не наступлять які зміни до угоди договору або рішенням конгресу.

8. Заучені Держави задержать все те німецьке майно, яке було в-їх посядано 6-го цвітня, 1917, як і те, що забрали пізніше, поки конгрес не розпорядить ся ним, або поки Німеччина договором не заспокоїть всіх американських претензій.

Вистава совітських плякатів в Нью Йорку.

НЬЮ ЙОРК, 11. Цвітня. — Нім розпочала ся в американським "Сівік Клоб", 14 Вест 12-та вулиця вистава совітських плякатів, привезених швидко з Росії.

Вистава буде отворена від 10-тої години перед полуднем до 10-тої години вечером.

В Болонії націоналісти спалили робітничий дім.

БОЛОНІЯ, 10. Цвітня. — До грізнних заворушень прийшло ніч, коли один соціаліст застрелив націоналіста. Націоналісти zorganizували напад на робітничий дім, вдерли ся до редакції соціалістичної часописи "Справедливість" і спалили внутрішнє-уряджене.

Боротьба між Італійцями і Хорватами не устала.

ТРИЄСТ, 10. Цвітня. — Італійські війська обсадили майні в Альбоні, де прийшло до кровавої боротьби між італійськими майнерами і Хорватами.

Німецькі юнкри жадають російських полонених до робіт в полі.

БЕРЛІН, 10. Цвітня. — Німецькі юнкри Помарані зажадали від міністра праці, щоб він прислав їм до пільних робіт 10,000 полонених большевиків. Вони хотіли би жити російських большевиків як страйколомів в аграрній страйку, який тепер е в тої.

Большевицькі жовірки буди інтерновані минушого року підчас відвороту з Польщі, коли вони, не хотючи дістати ся в погон до Поляків, переїхали були границю Східної Пруссії.

в поті чола працюють — гуляди в повній згоді Галичани з Придніпріанцями, гуляди в чудовій згоді Придніпріанці з Галичанками.

Галицькі воеводи.

У Варшаві говорять, що уряд згодив ся ось як обсадити галицькі воеводства: львівським воеводою має стати Грабовський, краківським Галецький, станіславським теперішній тернопільський староста Юристовський, тернопільським дотеперішній шеф президіяльного бюра делегатури Ольпівський.

Кольонізація Волині.

В володимирському і лудькому повітах на Волині слідно великий парцеляційний рух, 20—40 моргові простори землі розділяють ся між Мазурами.

Пятнистий тиф на Підкарпатю.

В округах Великого Бочкова, Косовської Поляни, Луга і Ясеня поширюєть ся зараза пятнистого тифу. В місяці січні там начислено близько 400 випадків занеуджань сею хворобою, з того 30% смертних. Тиф ширить ся далі в наслідок невідрадних гігієнічних відносин і нездарности санітарних властей. З Праги вислано до Гушт санітарну валку і шпінталь, які одначе в нічому не причинили ся до зменшення епідемії. Гушт і його околиця се глуха закутина, в якій шпінталь засуджений на бездіє.

І СЕ І ТЕ.

Гуляди, гуляди! Гуляди в повній згоді Галичани з Придніпріанцями, гуляди в чудовій згоді Придніпріанці з Галичанками.

ЗАГАДЧНА СПРАВА З ГРІШМИ І ТОРТУРИ.

З достовірного жерела доносить нам: Дня 9. лютого сего року закріпировав ся в селі Перегонях, пов. Перемішляни, перший швадрон пятого полку уланів польської армії. В помещанско тамошнього пароха заныя квартири підхорунжия Срочинські. З початком марта почав їм розпитувати в селі, чи не позичив би хто йому грошів. По безуспішних заходах звернув ся він до місцевого пароха 4. марта 700 з пропозицією позичити йому 800 марок для військових витрат, що парох і зробив.

9 год. нічого його не заключувало. Орданісе Срочинського ходив і виходив до його кімнати і не здажував найвищого зневаження.

Позір! Робітники Транскоїні!

В неділю, 17. цвітня, с. р. о години 2. 30 по полудни відбувуть ся заходом Центр. Ради О. В. Ю. в галі Одній Великій Юній ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТИНГ на котрім будуть промовляти бесідники з Вінніпегу, в ангаїльській і українській мовах. Робітники, головню ті, котрі не належать ще до Одній Великій Юній, приходять як найчисленніше!

РІЧНИКИ

"УКР. РОБ. ВІСТІ" з 1920 року продають ся по \$6.50 в твердій гарній оправі. Спішіть ся, бо число річників дуже ограничене.

UKR. LABOR NEWS

Pritchard & McGreggor St. WINNIPEG, MAN.

UKR. LABOR NEWS

Pritchard & McGreggor St. WINNIPEG, MAN.

UKR. LABOR NEWS

Pritchard & McGreggor St. WINNIPEG, MAN.

Тоді жовірки зачіпали шнурок за платву в хаті і повисли за шийку в якійсь частковій жертві. Внесеного пидати, чи се правда, що він вкрає гроші. Сед, не можучи відповісти, вийшов геть; що ні. Шнурок тим часом дупише нещасну жертву і язык вибігає з рота. Для відходу вилучають тоді Босого, а по кількох хвилинах відносять його. За третім разом катаний страшило зовсім притомив і навіть кинув головою не мі відповісти на запити. В страху, щоб не задушити нещасного хлопця, вирізано його з шнурком з бублик. Майже неживо кинено його до комірця з поргрюю, що коли він не признає ся до вини, то його вьдуть в кліщі між дві дошки і так доведуть мучити, аж доки не признає ся.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАНЕ ВІД ДІЛУ УР.Д. В ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.

В неділю, 3-го цвітня с. р. о 2-ї год. пополудини відбув ся мітинг відділу УР.Д. в Дромгелер. Мітинг відділу голова згаданого відділу і вкортіцї повисив шийку робітничої організації, як також здав звіт з роботи, яку відділ виконав в протягу трох місяців. Описая наступило фінансове справоздане, яке представляє ся як салуде:

ЗАГАЛЬНИЙ ПРИХІД:

За січень \$300.95
За лютий 13.00
За март 33.45
Разом \$347.40

ЗАГАЛЬНИЙ РОЗХІД:

За січень \$187.18
За лютий 11.38
За март 54.32
Разом \$252.98

Чистого приходу оставь в касі \$94.42

З огляду на те, що наш відділ еше молодий, не було спромоги повести роботу на ширшу скалю. А всеж таки за час свого існування наш відділ постарав ся о виставлене одної комедії, устроїв три товариські за-

бани і два віща. Наш відділ числить 23 дійсних членів. При відділі е заснований драматичний кружок, якого задачно е двати представлєнє, з котрих чистий прихід має би їти на салуду дову УР.Д. Згаданий відділ постарав ся також зібрати фонд в сумі \$65.00 на салуду дову УР.Д. в Вінніпегу а також зібрав \$50.00 на пресовий фонд "У. Р. В." Секр.

Товариші Робітничі! Не забувайте про "Укр. Роб. Вісті!"

Використайте кожду нагоду для оказаня їм помочи!

НОВІ КНИЖКИ!!

Замовляйте нові книжки, котрі ще тільки вийшли з друку: Пролетарська революція і ренегат Кавчійкий 65ц. Робітничий Співаник 35ц. Чергові завдання совітської власти 10ц. Пін Панкрат, тітка Домна та явлена ікона в селі Коломна 10ц.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard & McGreggor Sts. WINNIPEG, MANITOBA.

ВЖЕ ВИПШЛА з друку і продаєть ся дуже интересна брошурка п. н.

СОВІТСКА РОСІЯ — БУРЖУАЗНА ПОЛЬЩА Ціна 10 центів. Надаєть ся до масового ширєня. Для робітничих товариств і організацій значний опуст. Замовлення посилайте до "Укр. Роб. Вістий" або до:

TOWARYSTWO "DZWIN"

Box 32, Sta. B. HAMILTON, ONT.

ПОШУКУЮ свого брата Николая Сливки

з села Товорівші, пов. Городенка. Має перебувати в околиці Тимішево або в Коблат, Онт. Хто би про него знав або він сам нехай зголосить ся на пошту адресу: N. Slywka, c/o Ukr. Labor Temple, cor. Pritchard & McGreggor Sts., Winnipeg, Man.

АННА КУЩИК, з села Ісакова, повіт Городенка, Галичина, пошукує свого брата Петра Кущика, котрий перебуває в Канаді або Зл. Державях. Брате Петре, допомож ми, бо тинемо з голоду. Родні істари убиті границю з ми самі не можемо дати собі ради. Не маємо куска хліба. Відписуйся!

ПОШУКУЮ своїх знайомих Васия Федорчика і Івана Федорчика з села Личиниши, пов. Заліщики, з Галичини. Хто би про них знав або вони самі проху зголосити на салудую адресу:

Nykola Slobodzian, Rear of 2215 Lorain Ave., Cleveland, Ohio, U.S.A. (31)

ПОШУКУЮ за своєю женою Юстину Рожноску, котра покинала мене в місяці листопада. Вона походить з села Серафимець, повіт Городенка. Забрала з собою п'ятилітнього хлопчика. Жена має на правім боці лива черну пляму. Хто-би знав де вона перебуває і повідомить мене, той дістане \$20 нагородою.

Dmytro Roznowski, Box 65, Espanola, Ont. (32)

ПОШУКУЮ у важній справі брата Антона Струка, з містечка Улашко-вель, пов. Чортків. Довший час перебував в Брукліні, в Злучених Державях. Хто би про него знав або він сам, нехай напише на салудую адресу:

Wasył Struk, 839 McCalman Ave, Winnipeg, Man. (34)

НА ПРОДАЖ фарма в добрім положенню, 70 миль від Вінніпегу. Півтора миль над рікою. Фарма має 110 акри: 25 акри орано, 30 акр зруб, решта добрий осиковий ліс. Дім має 4 кімнати. Є також стаїна. Продам на легкі сплати. По інформації прошу писати:

Iwan Sawczyn, R.D. No. 5, Corry, Pa.

ПОШУКУЮ приятеля Михайла Головська, що перебував в Елмонтоні, штат Іова, Лейпсичського, котрий до року вьїзду також перебував в Елмонтоні. Хто би про них знав або вони самі хай зголосить ся на адресу:

Mike Swidzinsky, Warner, Alta. (32) (34)

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокое число.

"МОЛОТ" 414 E. 9th ST. NEW YORK, N. Y.

ФІНАНСОВЕ СПРАВОЗДАНЕ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ ЗА ПЕРШИЙ КВАРТАЛ 1921. Р.

Table with columns: ПРИХОДИ, РОЗХОДИ, and summary rows for total income and expenses.

Загальний прихід за січень, лютий і март \$11,058.96
Загальний розхід за січень, лютий і март 9,983.17
Біланс \$ 1,075.79
Готівка з 1920 р. 4,010.09
Готівка на салудуючий квартал \$ 5,085.88

За контрольну комісію: В. Панчук, С. Хвалібога, М. Смир

Advertisement for "UKRAINSKYI SHODENNI VISTI" (Ukrainian Daily News) with subscription rates and contact information.